

121 Aj, slyšte z nenadání

transpozice 1

1. Aj, slyš-te zne-na - dá - ní, jak přís-ný k nám zní hlas: Ó ko-nej-te po -

ká - ní, teď pří-hod - ný je čas! Jan stá - le z pouště vo - lá: Změň -

te své smýšle - ní a slyš-te Bo - ží slo - va, jež ve-dou k spa - se - ní!

2. Předchůdce Spasitele,
ty synu Alžběty,
proroku Izraele,
budíš svět zajatý
do nocí hříšných skutků
a do mlh nejistot
a z beznaděje smutku
vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší,
za Místrem posíláš.
On hoře světa ztiší,
on, pravý Mesiáš,
on, o kterého kdysi
proroci prosili,
Bůh, který mrtvé vzkřísí
a slabé posílí.

4. Beránek čistý, tichý
z tvé ruky přijal křest.
Ten, který snímá hříchy,
zde nyní s námi jest
a společenství naše
přetváří v tělo své.
Kéž ve své věčné kráse
všem lidem zjeví se.

2. Předchůd-ce Spa-si - te - le, ty sy-nu Al-žbě - ty, pro - ro-ku I - zra -

e - le, bu - díš svět za - ja - tý do no - cí hříšných sku - tků a

do mlh ne - jis - tot a z bezna-dě - je smu - tku vy - vá-díš lid - ský rod.

3. Ty, kdo tvou vý-zvu sly - ší, za Mistrem po - sí - láš. On ho - ře svě - ta

zti - ší, on, pra - vý Me - si - áš, on, o kte - ré - ho kdy - si pro -

ro - ci pro - si - li, Bůh, kte - rý mrt - vé vzkří - sí a sla - bé po - sí - lí.

4. Be - rá-nek čis-tý, ti - chý z tvé ru-ky při-jal křest. Ten, kte-rý sní-má

hří - chy, zde ny - ní s ná-mi jest a spo - le - čen - ství na - še pře -

tvá - ři v tě - lo své. Kéž ve své věč - né krá - se všem li - dem zje - ví se.